

HÁTÍÐ Í BÆ

Lag: Felix Bernhard

Ljóð: Ólafur Gaukur Þórhallsson

Ljósadýrð loftin gyllir,
lítið hús yndi fyllir,
og hugurinn heimleiðis leitar því æ,
man ég þá er hátíð var í bæ.

Ungan dreng ljósin laða,
litla snót geislum baða.
Ég man það svo lengi sem lifað ég fæ
lífið þá er hátíð var í bæ.

Hann fékk bók en hún fékk nál og tvinna,
hönd í hönd þau leiddust kát og rjóð.
Sælli börn mun sjaldgæft vera' að finna,
ég syng um þau mín allra bestu ljóð.

Söngur blítt svefninn hvetur,
systkin tvö geta' ei betur,
en sofna hjá mömmu, ég man þetta æ,
man það þá er hátíð var í bæ.